

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Openbaring 3, 14 - 22
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 67 : 1 en 3 (vers 3 Morgenster)**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 119 : 13 en 14 (waarin we de Here vragen om ons verstand en hart te richten op wat echt belangrijk is)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Kolossenzen 1 : 1 - 23**
8. **Zingen : Lied 1 : 1, 2 en 4 (Christus de eerstgeborene van de ganse schepping vs.15)**
9. **Tekst : Openbaring 3 : 14 - 22**
10. **Zingen : Psalm 25 : 2 en 3 (bede tot de Here om ons in de waarheid te leiden)**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Slotzang : Gezang 37 : 1 en 2 (nooit kan 't geloof te veel verwachten)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

De brief aan de gemeente te Laodicea is een brief die nogal makkelijk misbruikt kan worden. Net als de brief aan de gemeente te Sardes. Waarin de Here Jezus tegen Sardes zei: Ik ken uw werken, u hebt de naam dat u leeft, maar u bent dood. Mensen die zich storen aan slapheid en tekortkomingen in de kerk willen de brief aan Sardes of deze brief nog wel eens gebruiken om de gemeente mee om de oren te slaan. Want de woorden van de Here Jezus aan Laodicea liegen er ook niet om. Ik weet uw werken, dat u niet koud bent en niet heet. Was u maar koud of heet! Nu dan, omdat u lauw bent en niet heet of koud, zal Ik u uit mijn mond spugen. Aan de andere kant is er ook het gevaar dat we uit verlangen naar rust en ontspanning de engel uit deze woorden halen en onszelf in slaap sussen. Het komt er dus op aan, dat we heel precies luisteren naar wat de Here Christus hier tegen zijn gemeente in Laodicea zegt.

Maar om de woorden van de Here Jezus goed te kunnen plaatsen, moet ik u eerst weer wat vertellen over de stad zelf, waar deze gemeente leeft en woont. Laodicea is de zevende en laatste gemeente op onze rondreis door het westen van het huidige Turkije. Vanaf Efeze zijn we langs de kust naar het noorden gegaan tot aan Pergamum. En vanaf Pergamum zijn we telkens een stuk verder naar het zuidoosten gereisd. We zitten nu ongeveer weer ten hoogte van Efeze, alleen nu niet aan de kust, maar een 150 kilometer landinwaarts. De stad Laodicea lag vlak bij de stad Kolosse. Hij lag er zo dicht bij dat Paulus aan het einde van de brief aan Kolosse vraagt om ook de broeders uit Laodicea te groeten. En er lag nog een derde stad vlakbij: Hiërapolis. Voor Laodicea geldt ook weer dat het maar niet een dorp was maar een echte stad. Deze stad was ongeveer in 250 voor Christus gesticht en was vervolgens uitgegroeid tot een centrum van handel en industrie. Maar later was het ook een belangrijk juridisch en administratief centrum geworden. We vinden in deze stad weer dezelfde heidense godsdiensten als eerder. Verering van Zeus en andere Griekse goden. De verering van de keizer. En verder was er een aanzienlijke en invloedrijke groep Joden in de stad.

Dat Laodicea uit kon groeien tot zo'n belangrijke stad, had het te danken aan zijn ligging op een kruispunt van twee belangrijke handelsroutes en aan het feit dat diverse vorsten zo goed voor de stad hebben gezorgd en allerlei diensten in de stad hadden onder gebracht. Uit de opgravingen die zijn gedaan weten we dat het een stad was met

alles erop en eraan. Zo zijn er ruïnes gevonden van een waterleiding, watertoren, stadion, gymnasium met bad, poorten en stadsmuren, thermen en ook nog eens twee theaters.

Nu is in deze brief alles zo met elkaar verbonden dat ik er vanaf gezien heb op deze preek onder te verdelen in een aantal punten. Blijft u daar dus niet op wachten want die verdeling komt niet.

Ook deze keer is de gedaante waarin de Here Christus zich aan de gemeente presenteert weer vol van betekenis. Johannes moet in opdracht van de Here schrijven: “Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin van de schepping Gods.” Dit is de enige plek in het Nieuwe Testament waarin de Here Christus zich de “Amen” noemt. “Amen”, een woord dat de Here Jezus tijdens zijn leven vaak heeft gebruikt. Iedere keer als we in onze Bijbel, het woordje “voorwaar” lezen, dan staat daar in de grondtekst “amen”. “Amen” is in het Hebreeuws het woord voor “waarheid”. Het woord werd dan ook vaak gebruikt als antwoord van onderwerping of gelovige aanvaarding. Vandaar dat diverse zustergemeenten, bijvoorbeeld het “amen”, na de zegengroet of de zegen, niet meer door de predikant laten uitspreken, maar het zelf uitspreken of zingen. Ten teken van een gelovig en dankbaar aanvaarden van de zegenwoorden van de Here. Voorbeelden daarvan vindt u in Nehemia 5 vers 13 en 8 vers 7. Maar als een thuis een concordantie hebt, en u zoekt op het woord “amen”, dan zult u nog meer plekken vinden waar mensen het woord “amen” in de mond nemen als gelovig antwoord op het woord van de Here. Als woord van toe-eigening of gelovige onderwerping. Maar dat even terzijde.

Hier presenteert de Here Jezus zich dus als de “Amen”. Een woord dat voor de Grieks sprekende gemeenteleden door de Here zelf wordt uitgelegd als Hij eraan toevoegt, de getrouwe en waarachtige getuige. Hij is de waarachtige. Hij is de waarheid en Hij kent de waarheid. Dat in tegenstelling tot de gemeente van Laodicea. Een gemeente die wel heel groot van zichzelf denkt. Maar die een zwaar vertroebelde blik heeft op de werkelijkheid. Maar daarover later meer.

Verder noemt de Here Zich “het begin van Gods schepping”. Kwade geesten als Jehova getuigen zullen deze woorden van de Here Jezus aangrijpen als bewijs dat Jezus zelf een schepsel is. Maar dat kan je alleen maar volhouden als je de Bijbel als geheel niet serieus neemt. Want dat woordje “begin” heeft niet persé te betekenen dat Christus het

eerste is wat de Here geschapen heeft. Je kunt het woord “begin” ook opvatten als “oorsprong”. En dan sluiten deze woorden perfect aan bij wat de Johannes in het begin van zijn evangelie heeft geschreven. Als hij schrijft dat in den beginne het Woord was, en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Om dan vervolgens te schrijven dat alle dingen door het Woord geworden zijn en dat zonder het Woord geen ding geworden is wat geworden is. Of we kunnen ook te raden gaan bij wat we in Kolossenzen 1 vers 15 en 16 hebben gelezen. Waar van de Here Jezus wordt gezegd dat Hij het beeld is van de onzichtbare God, de eerstgeborene van de hele schepping. Maar de Here wordt hier niet zo genoemd omdat Hij als eerste geschapen zou zijn. Want dat blijkt wel uit vers 16. Hij wordt zo genoemd omdat in Christus alle dingen geschapen zijn. Alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. Hij is vóór alle dingen en alle dingen hebben hun bestaan door Hem. Christus wil de gemeente van Laodicea laten weten dat de schepping onder zijn macht ligt. Ja, Hij alle macht heeft over hemel en aarde.

En dan begint de Here de gemeente te vertellen wat zijn oordeel over hen is. Hij zegt: Ik weet uw werken, dat u niet koud bent en ook niet heet. Was u maar koud of heet! Zo dan, omdat u lauw bent en niet heet of koud, zal Ik u uit mijn mond spugen. Voor de gemeenteleden van Laodicea zal de beeldspraak heel aansprekend zijn geweest. Ze hadden namelijk zelf in hun stad dagelijks te maken met lauwheid. Het was de grote ergernis van de stad. Namelijk met de lauwheid van hun drinkwater. Het dichtbij gelegen Hiërapolis trok mensen door haar geneeskrachtige heetwaterbronnen. Het water van Kolosse was koud en fris. Lekker om te drinken. Maar het water van Laodicea was lauw. En lauw water is alles behalve lekker. Je hebt de neiging om het uit te spugen. Vandaar dat de Here Jezus het heeft over het uitspugen van de gemeente.

Zoals het water van Laodicea lauw is en niet te drinken zo zijn de gemeenteleden van Laodicea ook lauw. Wat de Here daarmee precies bedoelt maakt Hij gelijk duidelijk in het vervolg. In vers 17. Dit vers begint niet voor niets met het woord “omdat”. Omdat ze in de kerk van Laodicea zeggen: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek en maar niet beseffen dat ze ellendig zijn en jammerlijk en arm en blind en naakt. Daarom noemt de Here ze lauw. De mensen in Laodicea zijn dus gigantisch zelfingenomen. Ze vinden zichzelf fantastisch en hebben in hun ogen niemand nodig. Ook dit beeld past bij de geschiedenis van de stad. In 60 na Chr. werd deze stad samen

met omliggende steden getroffen door een zware aardbeving. Terwijl de andere steden voor de herbouw hulp van de Romeinen moesten aanvaarden, had Laodicea zelf het geld om de stad weer op te bouwen. Zo rijk waren de mensen er. Laodicea was een opschepperige stad die zichzelf wel kon redden. En die opschepperige en zelfingenomen mentaliteit heerste ook in de kerkelijke gemeente van Laodicea. Ze mensen voelen zich rijk, hebben aan niets gebrek en hebben dus ook niemand nodig.

En dan kun je nog maar koud zijn. Want mensen die de blijde boodschap van de Here Christus helemaal niet kennen en daardoor koud zijn, die zijn ontvankelijker voor het Woord van de Here dan zelfingenomen mensen. Zelfingenomenheid is dodelijk voor een gezond geestelijk leven. Want een zelfingenomen mens zal nooit tot de erkenning komen dat hij verlossing nodig heeft. Hij voelt zich vrij. Hij kan zich van alles veroorloven. Wie maakt hem wat. Met zijn geld, met zijn handigheid zet hij de wereld naar zijn hand. Ze zijn in Laodicea blind voor de feiten. Voor hoe ze er werkelijk voor staan. Dat ze ellendig zijn en hun toestand jammerlijk is. Dat ze arm zijn en blind en naakt. In de ogen van de broeders en zusters in Laodicea klopt er helemaal niet van deze woorden van de Here. Daarom walgt de Here van ze, want ze zouden beter moeten weten. Ze hadden het evangelie toch ontvangen. Dan zouden ze toch moeten weten dat ze arme zondaars waren. Dat ze te beklagen zijn omdat ze gedoemd zijn voor eeuwig verloren te gaan. En dat ze door de zonde verblind zijn en hun oordeel onjuist. En dat al hun goud hun niet kan redden uit hun nood en ellende.

Daarom geeft Christus ze een advies. Er is een weg om van hun armoede, naaktheid en blindheid verlost te worden. Namelijk door naar Christus toe te gaan. De echte rijkdom vindt je niet op de beurs of in de handel. Het blijvende goud vindt je alleen bij Jezus Christus. Daarom zegt de Here: koop bij Mij goud dat door vuur gelouterd is, dan zult u echt rijk worden.

De beste kleding waarmee ze altijd zo trots lopen te pronken. Hun merkkleding. Hun kleding uit de topateliers is niets waard als de Here komt om te oordelen. Deze kleding bedekt hun schaamte niet. De schande van hun zonden. Maar bij Christus kunnen ze kleding kopen die hun schaamte en schande wel zal bedekken. Want Hij kan hun zonden wegwassen in hun bloed. Hun schandvlekken verwijderen uit hun kleding.

En de Here roept ze op om ogenzalf te kopen bij Hem. Ook dit is geen echte zalf in een potje. Nee, het is een zalf die verpakt is in het Woord van het evangelie. Daar gaan je ogen door open. Zie je hoe je er werkelijk aan toe bent.

De gemeenteleden van Laodicea meenden met hun chique en burgerlijke christencultuur via een comfortabel en gemakkelijk leven zo het Koninkrijk van Christus binnen te rollen. Maar Christus laat ze weten dat die vlieger niet opgaat. De Here bewijst zijn goedertierenheid niet in luxe en comfortabele levens. Nee, de Here bewijst zijn liefde, zijn goedertierenheid, door te bestraffen en te tuchtigen. We zijn als christenen in deze wereld nooit klaar, nooit binnen. We hebben onze schaapjes nooit op het droge. Uit liefde voor ons staat onze Here dat nooit toe. Zijn handelen met ons is er altijd weer op gericht om ons naar Hem toe te trekken. In zijn liefde zoekt Hij ons en wil Hij gemeenschap met ons. Daarom roept Hij de gemeente op om het comfortabele, luie geestelijke leven op te geven en ijverig te worden. En zich te bekeren tot hun Here.

Dat de Here Christus die gemeenschap zoekt bewijst Hij door in vers 20 te zeggen: zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij. Troostvol en bemoedigend zijn deze woorden van de Here. Hij heeft scherpe woorden gesproken. Zoals het leven in de gemeente er nu uitziet, walgt Hij ervan. Maar dat betekent niet dat de Here zijn gemeente in Laodicea al heeft afgeschreven. Hij staat aan de deur en klopt. Hij had weg kunnen gaan en de gemeente kunnen laten voor wat Hij is. Ze bekijken het maar, die zelfingenomen snobs in Laodicea. Maar dat is niet de stijl van Christus. Christus dwingt tot een beslissing. Hij klopt aan. En dan kun je twee dingen doen. Hem binnen laten of Hem buiten laten staan. Laat je Hem buiten staan, laat je Christus niet toe in je leven, omdat je meent Hem niet nodig te hebben, dan ga je verloren. Maar laat je Hem binnen, dan komt Hij met vreugde binnen. Hij geniet samen met u van de maaltijd en u mag samen met Hem van de maaltijd genieten. Ik zeg dit wat dubbel, maar zo zegt de Here het ook. Ik zal bij hem binnen komen en maaltijd met hem houden en hij met Mij. De Here zegt dit zo om te laten zien dat Hij Zich niet schaamt om bij ons binnen te komen en bij ons aan te schuiven. Dat aan de ene kant. Maar ook ontvangt Hij zelf de zonder en zorgt voor hem.

De Here staat aan de deur. Hij stond dat in Laodicea en Hij staat dat ook hier bij ons in Hoogvliet en Spijkenisse. Hij wil graag bij ons naar binnen. Hij wil graag deel uit

maken van uw leven en Hij wil graag dat u deel uit maakt van zijn leven. Laat niemand van ons toch zelfingenomen zijn of zelfingenomen blijven. Niemand van ons kan zichzelf redden. Hoe rijk hij is. Hoe slim hij is of hoe mooi hij is. Allemaal zijn we arm, blind en naakt van onszelf en hebben we het nodig dat Christus ons nieuwe kleren geeft, onze ogen opent en ons rijk maakt met de schatten die Hij door zijn dood voor ons verworven heeft. Namelijk de vergeving van onze zonden, de opstading uit de dood en het eeuwig leven.

En wie daarin volhoudt. Wie zich telkens opnieuw openstelt voor Christus in zijn leven, die mag straks samen met Hem op zijn troon zitten.

Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Amen